

спеціалістів на економічних, фінансових та лінгвістичних спеціальностях як обов'язкову дисципліну необхідно запровадити оволодіння навичками керування легковим автомобілем.

Загалом, в сучасних умовах необхідно докорінно змінити характер впливу політики зайнятості на національний ринок праці. На нашу думку, основні реформи щодо покращення ринку праці мають здійснюватися в напрямку взаємодії інтересів держави з інтересами та потребами працюючих.

Нами визначено заходи щодо вирішення наявних проблем на ринку праці, основні з них:

При звільненні працівника з підприємства, останнє має надати йому час, наприклад, місяць, за який він зможе підшукати іншу роботу. При цьому працівник має отримати за цей термін мінімальну зарплату працівника даного підприємства. Ця пропозиція надасть шанс звільненому працівнику знайти іншу, гідну себе роботу, при чому пошук буде проходити не в стресовій ситуації, так як цей місяць буде оплачений колишнім роботодавцем.

Підприємство може забезпечити особу без досвіду роботи посадою. При цьому підприємство бере людину на роботу з мінімальною ставкою, тим самим мінімізуючи ризики з приводу неякісного виконання обов'язків співробітником.

Підприємство може займатися навчанням та підвищенням кваліфікації працівників. Це дасть змогу скоротити витрати, адже на працівника нижчої кваліфікації піде менше коштів, ніж на найм високо кваліфікованого спеціаліста. Доцільно на фірмі створювати можливості для кар'єрного зростання для кожного охочого, що також сприятиме зростанню зайнятості.

З огляду на зазначені проблеми, доцільним є вивчення зарубіжного досвіду, що розглядає альтернативи масовим звільненням, які можуть бути здійснені за допомогою: компенсацій працівникам при скороченні їх нормального робочого часу, стимулювання працедавців з метою збереження робочих місць або переведення працівників на інші робочі місця. Повернення працівників на роботу може здійснюватись допомогою:

– заходів «пропозиції» (перепідготовка кадрів та сприяння в пошуках роботи), метою яких є скорочення тривалості безробіття;

– заходів «попиту» (розвиток малих і середніх підприємств, галузевих та регіональних програм поживлення економіки). Фінансова підтримка, що надається безпосередньо підприємствам, полягає у відшкодуванні за допомогою державних коштів (замість виплат допомог з безробіття) більшої частини різниці між заробітною платою при роботі повний та неповний робочий час. Україна могла б запозичити цей досвід і як результат запобігти масовим звільненням у періоди циклічних спадів та реорганізації підприємств.

Література

1. Основні показники ринку праці. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua.
2. Середня заробітна плата за регіонами у 2016 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/gdn/reg_zp_m/reg_zpm16_u.htm]
3. Закон України «Про зайнятість населення» від 04.07.2013 р. // Верховна Рада України [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>.
4. Милашенко Т. Т. Проблеми та особливості ринку праці в Україні / Т. Т. Милашенко // Вісник КДПУ імені Михайла Остроградського. – Випуск 6/2008 (53). – Ч. 1. – С. 118, 139–141.
5. Капітан В. Трудова міграція як аспект проблеми зайнятості в Україні / В. Капітан // Ефективність державного управління. – 2012. – Вип. 32. – С. 474-475.

Кривохижа Юлія

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Жуковська А. Ю.)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Сільське господарство – одна з найважливіших галузей матеріального виробництва, в якій створюються матеріальні блага рослинного і тваринного походження для забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості – сировиною.

Попит на сільськогосподарську продукцію постійно зростає, кількість населення – також. Останніми роками ми були спостерігачами довгого процесу руйнування сільського господарства нашої країни, що призвело до серйозних диспропорцій в економіці й виробничому процесі всієї країни. Тому нагальною є потреба реформування та вдосконалення сільського господарства України.

Сьогодні вітчизняне сільське господарство переживає важкі часи, оскільки не має чіткої законодавчої та нормативної бази його функціонування, нераціонально використовуються природний та ресурсний потенціал, не вирішуються соціальні проблеми села.

Серед основних проблем, які торкнулися вітчизняного сільського господарства можна виокремити такі: застаріла техніко-технологічна база; низький рівень іноземного та вітчизняного інвестування; інвестування в основному здійснюється в рослинництві, яке дає швидку віддачу, а тваринництво та інші види сільськогосподарської діяльності (садівництво, виноградарство) залишаються поза увагою, оскільки інвестування в ці види діяльності пов'язано з більш високими ризиками та мають більший строк окупності; «старіння» сільськогосподарських кадрів та недостатня підтримка від держави галузей сільського господарства; виснаження чорноземів, які втрачають свою продуктивність через недотримання правил обробки землі.

Для вирішення окреслених проблем необхідно: здійснити техніко-технологічну модернізацію агропромислового виробництва шляхом залучення інвестицій з інших галузей національної економіки та прямих іноземних інвестицій; удосконалити форми, напрямки, розміри і важелі державної підтримки відтворення матеріально-технічної бази сільського господарства; збільшити заробітну плату у сільськогосподарському секторі економіки та збільшити державну підтримку за рахунок відшкодування податку на додану вартість та бюджетних дотацій; пропагувати розуміння особливої ролі сільського господарства, необхідності забезпечення пріоритетності його розвитку, насамперед як соціально значимої галузі; впровадження кластерів, яке дозволить досягти збалансованого економічного, соціального та екологічного розвитку територій; організувати підтримку ґрунтів добривами та іншими корисними елементами; збільшити вміст гумусу, тому що спостерігається тенденція його зменшення з кожним роком.

Отже, необхідно вибрати найкращі рішення і здійснювати їх поетапно. Для поживлення сільського господарства мають бути включені не тільки успіхи, але й уроки, витягнуті з попереднього досвіду, потрібні певні заохочення і зміцнення позитивної участі громадянського суспільства, фермерів, сільськогосподарських організації і навіть приватного сектора для розвитку сільського господарства. Заходи і реформи повинні ґрунтуватися на необхідності забезпечення прозорості, підзвітності, ефективності у виконанні обов'язків у сільськогосподарській галузі.

Література

1. Крисанов Д. Кластеризація економічної діяльності та обслуговування як інструмент сталого розвитку сільських територій / Д. Крисанов, Л. Удова // *Економіка України*. – 2009. – № 10. – С. 69-75.

2. Офіційний сайт Міністерства аграрної політики та продовольства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minag-ro.gov.ua/apk>.

3. Петрига О. РПС і Регіональна економіка [Текст]: навч.-метод. посіб. / О.М. Петрига – К.: ДП «Вид. дім «Персонал»», 2009. – 302 с.

Кушина Оксана

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств і корпорацій Крисоватий І.А.)

ОЦІНКА ТА АНАЛІЗ КОНКУРЕНТНОЇ ПОЗИЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах в Україні відбувається посилення конкуренції, внаслідок чого керівники підприємств знаходяться в постійному пошуку нових (адекватних умовам конкуренції) інструментів управління підприємством і шляхів підвищення конкурентоспроможності. Зниження накладних витрат, скорочення персоналу, збільшення виробництва і об'єднання операцій не могли зупинити падіння прибутку. Критеріями оцінки виробничої діяльності стали вже не тільки традиційні показники співвідношення доходів і витрат, але й організаційної і управлінської ефективності (товарообіг, прибуток на вкладений капітал тощо).[1]

Для оцінки конкурентної позиції фірми використовуються бальні